Redacțiunea, Administrațiunea
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurĭ:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mesei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețulŭ insertiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe treĭ lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 168. **Brașovŭ, Duminecă 31 Iulie (12 Augustŭ)** **1888.**

Brașovŭ, 30 Iulie st. v. 1888.

Vorbeamŭ în revista de erĭ de mișcarea națională în Austria. Sunt ceĭ dreptŭ marĭ nemulțămirile și acolo, dér orĭ și câtŭ s'ar jăluĭ uniĭ și alțiĭ, faptŭ este și remâne, că dincolo de Laita, causa naționalitățilorŭ deși înaintéză fórte încetŭ și greu este totușĭ în progresŭ și nu în regresŭ.

Altfeliu stau lucrurile la noi, dincóce de Laita. Aicĭ i se pare observatorului superficialŭ, care nu cunósce adevĕrata stare a lucrurilorŭ, că ar fi încetatŭ orĭce mișcare națională. O tăcere adâncă domnesce mai pretutindenea. Numai icĭ colo se ivesce câte unŭ scandalŭ provocatŭ de ordinarŭ de ómenii guvernului cu scopŭ de a intimida pe ceĭ slabĭ de ângerŭ și a terorisa massele.

De-o mulțămire a naționalităților nemaghiare, de-o sprijinire fiă câtŭ de neînsemnată a causei lorŭ culturale și naționale, nicĭ pomenire nu se mai face sub „părintesculŭ“ guvernŭ alŭ lui Tisza. Tótă acțiunea, ce se desvóltă aicĭ cu privire la naționalitățĭ se mărginesce la agitațiunile șovinistice ale pressei maghiare în contra scolilorŭ și a instituțiunilorŭ Românilorŭ, Slovacilor, Sêrbilorŭ etc. ce șĭ-au mai conservatŭ caracterulŭ naționalŭ precum și la mĕsurile nedrepte și asupritóre ce se iau mereu cu scopŭ de a le slăbi și distruge.

Este o stare de narcotisare forțată, în care se află adĭ naționalitățile nemaghiare față cu volniciile celorŭ dela putere.

În asemenĭ împrejurărĭ nu e mirare, décă nemulțămirea, a căreia liberă manifestare este aicĭ suprimată, îșĭ caută rĕsuflătorĭ și afară de granițele monarchiei.

Cu-o asemenea aparițiune se ocupă „Pester Lloyd“ în numĕrulŭ sĕu din urmă, vorbindŭ de celŭ mai nou apelŭ alŭ „Omladinei“ sêrbescĭ, publicatŭ în organulŭ radicalilorŭ din Belgradŭ.

Ca de ordinarŭ fóia guvernului ungurescŭ atribue acéstă agitațiune pretinselorŭ nisuințe „panslaviste“ și nu vrea nicĭdecum se admită, că Sêrbii din Ungaria au cause de a fi fórte nemulțumițĭ cu sórtea lorŭ și că acésta nemulțumire este isvorulŭ din care se adapă Omladiniștii.

„Pester Lloyd“ comunică unele pasage din apelulŭ „Omladinei întrunite,“ care înainte de tóte se plânge asupra stării apĕsate a poporului sêrbescŭ în genere. Acestŭ poporŭ, ḑice apelulŭ, abia numĕră 7 milióne și este împărțitŭ între o mulțime de guverne. Din totalitatea Sêrbilorŭ trăiescŭ 27 procente în regatulŭ Sêrbiei, 16 procente în Bosnia și Herțegovina, 9 procente în Bacĭca și Bănatŭ, 25 procente în Croația, Slavonia și Sirmia, 9 procente în Dalmația și Istria, 2 procente în Muntenegru, 12 procente în Serbia vechiă și Macedonia.

Peste jumĕtate din toțĭ Sêrbii suntŭ de religia ortodocsă, a treia parte suntŭ catolicĭ și $^1/_{12}$ parte suntŭ mohamedanĭ; ei n'au o literatură unitară națională și n'au unŭ centru comunŭ alŭ ei, ci se nutrescŭ din Belgradŭ, Neoplanta, Agramŭ, Seraievo, Cetinie și Zara mai alesŭ ca hrană spirituală străină. Așadér — ḑice apelulŭ, și puțina putere de care dispune poporulŭ nostru este paralisată prin acésta divisiune multiplă a luĭ.

După ce se plânge apoi că Sêrbii suntŭ esploatațĭ pentru scopurĭ străine, apelulŭ „Omladinei întrunite“ ḑice: „Poporulŭ nostru are în tóte țĕrile o singură problemă, ânteiu de a combate energicŭ influințele străine și de a păstra și apĕra individualitatea nóstră națională; alŭ doilea de a se oțĕli și a se întări ca sĕ pótă crea unitatea națională în loculŭ divisiunei de adĭ. Omladina e în prima liniă chiămată de a lucra pentru ajungerea acestorŭ scopurĭ.“

„Pester Lloyd“ constată, că aceste agitațiunĭ ale „Omladinei“ n'au avut până acuma succese practice, nicĭ în Ungaria, nicĭ în vecinătatea ei imediată și după ce le pune numaĭ și numai în contulŭ unorŭ „panslaviștĭ“ neastêmpărațĭ ḑice:

„Sêrbii suntŭ unŭ poporŭ deșteptŭ și ei sciu, că îșĭ potŭ vedé împlinite multŭ mai curêndŭ și mai desĕvêrșitŭ dorințele lorŭ îndreptățite între marginile constituțiunei ungurescĭ prin deputații lor, decât prin declamațiunile Omladiniștilorŭ. Tăria statului ungarŭ zace în instituțiunile sale liberale, cei din Neoplanta și Belgradŭ, ca cei din Cetinie vorŭ esperia dér, că în ce privesce pe Sêrbii Ungariei tóte silințele lorŭ suntŭ zadarnice.“

Este în adevĕrŭ fórte categoricŭ și încrędutŭ acestŭ limbagiu. Dér óre corĕspunde asigurarea, că Sêrbii din Ungaria suntŭ mulțumițĭ cu sórtea lorŭ și starea adevĕrată a lucrurilorŭ?

Eată o întrebare gravă, care nu se póte deslega prin frase amăgitóre, ci numai printr'o sinceră aplicare a principiilorŭ de egală îndreptățire națională.

Ceĭ ce sciu cum suntŭ tratațĭ Sêrbii din Ungaria în realitate nu vorŭ cădé dér în greșéla fóiei din Peșta, de-a crede că Ungaria e asigurată contra orĭcărorŭ înrîurințe periculóse ale propagandei omladiniste. Liniscea ce domnesce adĭ între Serbii din Ungaria nu póte fi unŭ argumentŭ de ajunsŭ spre a-i declara mulțămițĭ.

Finanțele Ungariei.

Ministeriulŭ ungurescŭ de finanțe a publicatŭ resultatulŭ manipulărei financelorŭ statului pe cuartalulŭ alŭ doilea din anulŭ curentŭ. In privința acésta datele statistice ale ministeriului suntŭ, la *părere*, fórte îmbucurătóre. Venitele au fostŭ cu 14,044,337 fl. mai marĭ ca în aceeașĭ periodă a anului trecutŭ; asemenea și erogațiunile au fostŭ mai puține cu 9.224.235 fl. 34 cr. ca în aceeașĭ periodă a anului trecutŭ, va sĕ ḑică se arată în financele statului o îmbunĕtățire de 23.268,573 fl. 19 cr. De vreme ce însĕ și cvartalulŭ primŭ alŭ acestui anŭ s'a încheiatŭ cu unŭ excedentŭ la percepțiunĭ de 1.397,121 fl. 4 cr., starea financiară a Ungariei în întregŭ semestrulŭ primŭ s'a îmbunĕtățitŭ în totalŭ cu 24.665,694 fl. 23 cr.

In adevĕrŭ, aceste cifre arată unŭ resultatŭ destulŭ de frumosŭ într'unŭ timpŭ atâtŭ de scurtŭ. S'ar păré că e pe cale de a se împlini profeția ministrului președinte Tisza, care ḑisese, că în scurtŭ timpŭ are sĕ mântuéscă Ungaria be deficite.

Asemenĭ ilusii se perdŭ însĕ îndată ce vomŭ considera mai deaprópe starea lucrului. Ministeriulŭ de finance a emisŭ în acestŭ cvartalŭ obligațiunĭ în suma de 8.018,111 fl. 82 cr. rentă de hârtiă și 4.442,474 fl. rentă de aurŭ, va sĕ ḑică a sporitŭ datoriile statului cu 12.460,585 fl. 82 cr., ceea ce însĕ în alŭ 2-lea cuartalŭ a anului trecutŭ nu s'a întêmplatŭ.

Subtragêndu-se déră acéstă nouă datoriă din venitulŭ brutŭ alŭ percepțiunilorŭ, adevĕrata îmbunĕtățire a financelorŭ în acestŭ cvartalŭ se reduce numai la 1.573,752 fl. 3 cr.

Nicĭ acéstă sumă însĕ nu e de natură prea îmbucurătóre, décă considerăm că singurŭ numai dările directe au contribuitŭ la ea cu 1.794,173 fl., va sĕ ḑică cu mai multŭ chiar de cum face întregŭ excedentul primului cuartalŭ. Imprejurarea acésta, că adecă dările s'au putut încassa cu unŭ succesŭ atâtŭ de bunŭ, nu va sĕ ḑică însĕ nicĭ pe departe, că dóră s'ar fi îmbunĕtățitŭ sórtea materială a contribuabililorŭ, ci pur și simplu atestă *energia esecutorilorŭ, carĭ au sciutŭ sĕ liciteze pentru dare moșiile ómenilorŭ* cu mai multŭ zelŭ ca altădată.

Ceea ce s'ar puté ḑice, că arată într'unŭ statŭ îmbunĕtățirea sorții materiale a locuitorilorŭ, ar fi venitulŭ dărilorŭ de consumŭ, căcĭ aceste dărĭ nu fiăcăruĭ omŭ 'i se impunŭ, precum se impunŭ dările directe, ci le plătescŭ numai aceĭ locuitorĭ, décă sunt ómenĭ cu judecată, carĭ se simtŭ în stare a-le plăti și de bunăvoiă se angagiéză la acésta.

Venitulŭ dărilorŭ de consumŭ însĕ în anulŭ acesta față cu anulŭ trecutŭ arată o decrescere grozavă. Cu 1 mil. 467 de mii 641 fl. 60$^1/_2$ cr. s'a incassatŭ în rubrica acésta mai puținŭ în cvartalulŭ alŭ doilea alŭ anului acestuia, ca în alŭ 2-lea cuartalŭ alŭ anului trecutŭ.

Décă déră venitulŭ dărilorŭ de consumŭ arată o decrescere atâtŭ de mare, în timpŭ ce venitulŭ dărilorŭ directe s'a sporitŭ: acéstă nu dovedesce nicĭ mai multŭ, nicĭ mai puținŭ, decâtŭ că la încassarea dărilorŭ s'a eserciatŭ o presiune multŭ mai mare, decum ar fi fostŭ permisă față cu starea deplorabilă materială a locuitorilorŭ.

Ca încheiere mai adaugemŭ, că *darea pe tăbacŭ* a adusŭ în cvartalulŭ alŭ 2-lea din anulŭ curentŭ mai puținŭ venitŭ cu 354,528 fl. 17$^1/_2$ cr. ca în aceeașĭ periodă a anului trecutŭ. Causa acestei apariţiunĭ de sigurŭ este a se căuta în împrejurarea, că prețulŭ tutunului s'a scumpitŭ. Scimŭ tot-odată, că s'a urcatŭ și darea pe zaharŭ, bere, vinŭ și carne, cu tóte acestea însĕ venitulŭ dărilorŭ de consumŭ e multŭ mai micŭ ca altă-dată.

Décă déră miniștrulŭ președinte Tisza va isbuti totŭ atâtŭ de puținŭ sĕ mântuéscă Ungaria de deficite, cum a isbutitŭ până acum sĕ sporéscă venitele Ungariei prin urcarea dărilorŭ de consumŭ, atuncĭ până-i lumea nu va scăpa Ungaria de deficite.

SCIRILE ḐILEI.

După cea mai nouă statistică oficiósă, ce s'a publicatŭ cu privire la *importulŭ și esportulŭ Ungariei*, în decursulŭ lunei luĭ Aprilie Ungaria a importatŭ marfă în greutate de 1.213,460.04 măjĭ metrice, în timpŭ ce esportulŭ ei a datŭ cifra de 2.602,736.81 m. m. In aceste cifre, celŭ mai mare contingentŭ îlŭ dă Austria, apoi Germania etc. In *România* s'au exportatŭ 25.443 m. m. și s'au importatŭ de acolo 26.348 m. m.

* *
*

Conducĕtorulŭ săpăturilorŭ din Carnutum,—ținutulŭ de lângă Deutsch-Altenburg—inginerulŭ profesorŭ Alois Hauser avŭ presupunerea, că pe ținutulŭ între colțulŭ nordŭ-osticŭ alŭ castrului și Deutsch Altenburg, trebue sĕ se afle un amfiteatru romanŭ. Acéstă presupunere a devenitŭ realitate acum, când s'au făcutŭ săpăturĭ pe loculŭ numitŭ. Săpăturile de până acum, carĭ se continuă cu zelŭ mare, au datŭ unŭ resultatŭ surprinḑĕtorŭ: s'au aflatŭ ziduri solide, bine conservate, carĭ representau unŭ felŭ de ḑidurĭ interne și esterne ale șirelorŭ de băncĭ amfiteatrale și nisce ziduri radiale de împreunare. Totŭ asemenea s'a desgropatŭ Arena, alŭ cărei pavagiu este încă în starea cea mai bună. S'a mai aflatŭ și drumulŭ romanŭ, care vine din castru și trece pe dinaintea arenei. Deja la 4—5 policarĭ sub pămêntŭ s'au găsitŭ ḑidurile periferiale, pe carĭ pe lângă totŭ spațiulŭ neînsemnatŭ s'au sĕmĕnatŭ bucate, carĭ cresceau bine. Numai câtŭ colórea grânelorŭ necópte încă arăta o mare diferență în tóte acele locurĭ unde se aflau zidurile sub ele, ceea ce însĕ trebuia bine observatŭ. Și tocmai acéstă împrejurare a condusŭ la descoperirea importantă. Pe acéstă diferință s'a observatŭ într'o ḑi profilulŭ teatrului îngropatŭ desemnatŭ în bucate. Pe lângă acésta se mai descoperi, că contura se lasă în mijlocŭ în formă de terassă și mijloculŭ însușĭ ia forma unei alvii. Aceste puncte de mânecare n'au înșelatŭ presupunerea. Acum se va desgropa întregŭ teatrulŭ și după aceea sĕ va puté și mĕsura esactŭ.

* *
*

Comerciulŭ de cereale este în Timișóra cam de vr'o 5 ḑile fórte animatŭ și transportele suntŭ așa de marĭ cum de multŭ anĭ n'au mai fostŭ. Esportulŭ de grâu cătră Francia a luatŭ în ḑilele din urmă dimensiunĭ fórte marĭ. S'au făcutŭ prenotațiunĭ de transporturĭ cu deosebire pentru liniile ungare ale căleĭ ferate de sudŭ și pentru liniele ferate de statŭ austriace și ungare. In Nordŭ nu s'au schimbatŭ relațiunile.

* *
*

„Românului“ 'i se scrie din Turnulŭ Severinŭ: „La 6, 7, și 8 a l. c. s'a ținutŭ în Orșova, aprope de Vêrciorova, *adunarea generală a învĕțătorilorŭ din Bănatŭ*. Au luatŭ parte ca la 600 învĕțătorĭ de diferite naționalitățĭ. S'au ținutŭ conferințe și discursurĭ, s'au făcutŭ escursiunĭ pe la Ada-Kaleh și diferite lo-

curĭ din România. E de notatŭ dela aceste ședințe, că atuncĭ *când unŭ învĕțătorŭ a vorbitŭ în limba germană, Ungurii au părăsitŭ sala*, voindŭ prin asta a demonstra contra naționalitățilorŭ nemaghiare.“

* * *

Se anunță, că principele *Alexandru de Battenberg*, care actualmente se află la Parisŭ, va pleca câtŭ mai curêndŭ la Graefenberg pentru a face o *visită regelui Carolŭ alŭ României.*

* * *

„Românulŭ“ scrie, că din *29 persóne mușcate de cânĭ turbațĭ*, ce s'au supusŭ la cura d-lui Dr. Babeșŭ din Bucurescĭ, *24 au fostŭ însănĕtoșate* în urma inoculărei virusului după metoda d-lui Babeșŭ.

* * *

In asilulŭ susținutŭ de Reuniunea universității din Viena suntŭ vacante pentru semestrulŭ primŭ alŭ anului scol. 1888/9 82 de locurĭ constătătóre din locuință grătuită împreunată cu serviciu, încăldițŭ și întreținere parțială. Aceste locurĭ sĕ potŭ obține începêndŭ dela 20 Octomvre a. c. Póte reflecta la ele fiăcare universitarŭ séu abiturientŭ demnŭ și lipsitŭ de mijlóce, care petiționéză basatŭ pe următórele documente: Atestatŭ de paupertate adeveritŭ și visatŭ de oficiulŭ parochialŭ, primarulŭ orașului și alŭ cărților funduare; 2) Atestatŭ de studii (de esamenŭ séu doué coloquii din semestrulŭ alŭ doilea, resp. atestatŭ de maturite); 3) Indexulŭ. Petițiunile au a fi presentate celŭ multŭ până în 20 Octomvre n. a. c. la inspectoratulŭ alŭ 9-lea alŭ reuniunei (Studentennheim) Porzellangasse nr. 30 séu personalŭ séu prin epistolă recomandată.

* * *

La băile din Carlsbad se află până acum aprópe 16,500 de străinĭ. Intre aceștia se află și câte-va persóne distinse din România.

* * *

Diarele din Odesa află, că firma Friderich *Krupp* din Essen va construi în Rusia nisce *ateliere pentru fabricarea tunurilorŭ.* Negociările în privința cedărei terenurilorŭ urméză cu mare activitate. Ele se vorŭ construi în apropiere de Ekaterinslow.

* * *

Regina Serbiei *Natalia* — după cum sĕ scrie din Haaga — șĭ-a recâștigatŭ colórea fragedă a feții și voioșia sa. Cea mai bună dovadă suntŭ însășĭ cuvintele ei cătră unŭ medicŭ. Ea îi spuse: „Fără îndoială e unŭ chinŭ mare pentru mine, că mĕ nomăresce curiositatea ómenilorŭ, că locuința mea este încunjurată în continuu de spionĭ; însĕ contra acestorŭ rele nu esistă metodă mai nepotrivită de câtŭ aceea, de a se închide în casă. Eu facŭ tocmai contrarulŭ: Șed óre întregĭ pe feréstră, la feréstră și în câteva dile m'au vĕdutŭ aprópe toțĭ ómenii, după aceea voiu avé liniște, și voiu fi neobservată.“

* * *

Escursiune la Sinaia. Biroulŭ orășenescŭ de călĕtorii din localitate arangiază în diua de Sf. Maria 15 (27) Aug. a. c. o excursiune, cu trenŭ separatŭ, la Sinaia și retour cu prețurĭ fórte reduse.

Societatea „Petru Maiorŭ.“

Societatea „Petru Maiorŭ“, alŭ cărei scopŭ este înaintarea în cultura și literatura română a tinerilorŭ studențĭ românĭ dela universitatea ungurescă din Budapesta, se află deja în alŭ 26 anŭ alŭ esistenței sale. Idea înființărei acestei societățĭ au dat'o studenții de odinióră dela universitatea din Budapesta: Murgu, Bojinca, Vasiciu, Jorgoviciu, împreună cu alțĭ colegĭ ai lorŭ, carĭ în casa preotului de acolo, Teodorini, se adunau pentru a se cultiva în limba și literatura română.

Intruparea ideei de a se înființa o asemenea societate s'a sĕvêrșitŭ însĕ în anulŭ 1862, când pentru prima óră tinerimea română dela acea universitate se întruni în așa numita „Societatea de lectură a tinerilorŭ românĭ“, cărei societățĭ 'i s'a datŭ mai târdiu numirea de „Petru Maiorŭ“, a acestui fericitŭ luptătorŭ pentru ideia românismului, care anii sĕi din urmă i-a petrecutŭ în cetatea Buda, unde a desvoltatŭ o adevĕrată activitate literară.

Dela înființarea sa, Societatea, cu escepțiunea unorŭ micĭ intervalurĭ, a mersŭ treptatŭ totŭ înainte. In anii primĭ însĕ desvoltarea ei a fostŭ atâtŭ de anevoiósă, încâtŭ încă la anulŭ 1868 întréga ei avere era numai de 21 fl. In anulŭ următorŭ însĕ suma acésta s'a mai măritŭ prin arangiarea primului balŭ românŭ în Pesta, alŭ căruia venitŭ curatŭ a fostŭ 93 fl. 19 cr.

Mai mare avêntŭ șĭ-a luatŭ societatea dela an. 1871—2 încóce. Insemnatŭ meritŭ se datoresce pentru acésta ilustrei familii *Mocioni*, care a dăruitŭ pentru fondulŭ societății 240 fl., și d-lui Vincențiu *Babeșŭ*, care a dăruitŭ 100 volume de cărțĭ pentru augmentarea bibliotecei. Mai târdiu distinsulŭ scriitorŭ francesŭ Emil *Picot* a trimisŭ societății preste 300 volume, partea cea mai mare din literatura clasică francesă.

In anulŭ scolarŭ 1877—8 apărŭ prima dată fóia societății: *„Rosa cu ghimpĭ“* de cuprinsŭ literarŭ și umoristicŭ. In an. 1878—9, la îndemnulŭ d-lui Ioanŭ cav. de *Pușcariu*, jude la curiă, care are marĭ merite față cu acéstă societate, s'a înființatŭ fondulŭ neatacabilŭ prin arangiarea unui balŭ și prin contribuirile Românilorŭ din tóte părțile.

După cum aflămŭ din raportulŭ generalŭ alŭ societății pe anulŭ 1887—8, fondulŭ nealterabilŭ a crescutŭ din anŭ în anŭ; la începutŭ era de 1114 fl. 81 cr., cu finea anului 1887 însĕ a ajunsŭ la 3685 fl. 15 cr. Sarcina de curatorŭ alŭ fondului, dela înființarea sa și până astădĭ, o pórtă d-lŭ cav. de Pușcariu.

Conducerea societății în decursulŭ anului espiratŭ a fostŭ concredută unui comitetŭ de 9 persóne, în frunte cu d-lŭ Vasile Fodorŭ, ca presidentŭ; unei comisiunĭ literare de 7 persóne, ér redactarea foii „Rosa cu ghimpĭ“ a fostŭ concredută unui comitetŭ de 3 persóne.

In totŭ decursulŭ anului s'a datŭ din fondulŭ societății unui studentŭ românŭ cuartirŭ liberŭ provĕdutŭ cu cele necesare în modŭ gratuitŭ.

D-lŭ Pavelŭ Todorescu din Steinbruch a dăruitŭ societății 100 fl., anume 50 fl. ca taxă de membru fundatorŭ, ér restulŭ de 50 fl. parte pentru cumpărarea de cărțĭ românescĭ, parte pentru ajutorarea edărei almanachului literarŭ. Au mai dăruitŭ: Escelența Sa metropolitulŭ M. Romanulŭ 15 fl., Mocioni 25 fl., Al. Romanŭ 10 fl. In specialŭ pentru almanachŭ au contribuitŭ: Ioanŭ cav. de Pușcariu și Dr. Iosifŭ Gallŭ câte 10 fl., Al. Romanŭ, Iuliu cav. de Pușcariu câte 5 fl.; Nic. Stamadiadi, N. Poruțŭ, Dr. A. Marienescu câte 3 fl. și Dr. Stanŭ Florianŭ 2 fl.

Membri fundatorĭ 17, onorarĭ 30, ordinarĭ 27.

Societatea a ținutŭ 21 de ședințe, anume: 1 festivă, 2 generale ordinare, 3 generale extra-ordinare și 15 sĕptĕmânare ordinare. In ședințe s'au cetitŭ diferite disertațiunĭ și critice și s'au declamatŭ poesii. Societatea primesce 23 de diare dintre carĭ 1 francesŭ, 1 ungurescŭ, celelalte românescĭ. Biblioteca constă din 886 opurĭ în mai multe volume. Averea societății în banĭ cu finea anului: 4059 fl. 37 cr. Societatea mai dispune celŭ puținŭ de 891 esemplare din istoria lui Petru Maiorŭ, ce se póte procura deadreptulŭ dela societate cu prețulŭ: 1 esemplarŭ broșuratŭ 1 fl. 20 cr., legatŭ 1 fl. 60 cr., luxŭ 2 fl. 50 cr. Totŭ la 5 exemplare se dă unulŭ rabatŭ.

Corespondența „Gazetei Transilvaniei.“

Covasna, 27 Iulie 1888.

Nenorocirĭ. Ca alte multe comune din Ardélŭ nicĭ Covasna, o comună în comitatulŭ Treiscauneiorŭ și totdeodată locŭ de scalde, n'a scăpatŭ în véra acésta de nenorocirĭ și spaimă.

In restimpŭ de două sĕptĕmânĭ s'au iscatŭ 3 incendiurĭ: Unulŭ în pĕdurea comunală, causândŭ o distrugere însemnată printre bradii cei înalțĭ și frumoșĭ. Făptuitorulŭ a fostŭ unŭ cărbunarŭ. Alŭ doilea incendiu s'au iscatŭ în comună în Vinerea trecută pe unŭ timpŭ fórte secetosŭ și vênturosŭ. Au arsŭ în 2 óre 6 șurĭ, 4 case și câteva șopróne. Intr'o casă a devenitŭ jertfă și o copiliță de vr'o 6 anĭ, înnecându-se în fumŭ. Acestŭ focŭ s'a întêmplatŭ prin joculŭ cu chibriturĭ a doi copii sĕcuescĭ. Norocŭ numai cu hărnicia și stăruința bravilorŭ locuitorĭ românĭ și sĕcui, căcĭ altfelŭ ar fi arsŭ mai totŭ satulŭ. Alŭ treilea focŭ a fostŭ Sâmbăta nóptea între órele 11 și 12. Acesta a mistuitŭ numai o șură, fiindŭ cam isolată și timpulŭ liniștitŭ.

Unŭ altŭ casŭ întristătorŭ este următorulŭ:

Părintele Ioanŭ *Olteanŭ* din Dobêrlĕu, venindŭ numai erĭ la scaldele de aicĭ și necunoscêndŭ bine firea cea blăstămată a așa numitului „Pocolșar“; astădĭ înainte de prândŭ pe la 10 óre întrândŭ în apă, în câteva clipite a și fostŭ sub ea. L'a înecatŭ momentanŭ gazulŭ, ce iese câte odată cu furiă din apă. Din întêmplare însĕ era de față d-lŭ Alois Fekete, anteprenorulŭ acestei băi spurcate, și cu alțĭ doi tinerĭ streinĭ. Celŭ dintêiu vĕdêndŭ periculŭlŭ striga ajutorŭ și se arunca, îmbrăcatŭ cum era, după elŭ. Și căutându-lŭ ca pe unŭ pesce prin apa cea grósă de nomolŭ, i-a succesŭ a-lŭ apuca de după gâtŭ și a-lŭ tîrî până la scărĭ. Aci era gata și cu bravulŭ D-nŭ Fekete, căcĭ părintele îșĭ încleștase mânile în brațele lui și tăria gazului îlŭ amețișe cu desĕvêrșire. — Sarŭ acum cei doi tinerĭ și cu unŭ bravŭ Românașŭ, ce audise sgomotulŭ de afară, și-i scotŭ ca pe nisce butucĭ, lungindu-i pe podele. Vine numai decâtŭ și mediculŭ băilorŭ și mulțime de altŭ publicŭ. Dă-le apoi frecărĭ cu pae și cu petece de postavŭ. D-lŭ Fekete șĭ-a venitŭ mai curêndŭ în fire, pomenindu-se cu nisce rane marĭ la brațe; éră părintele Olteanŭ se desmeteci numai după câteva ore, căcĭ elŭ pe lângă gazŭ mai înghițise și o cantitate bună de acea apă grósă. Elŭ cunósce, vorbesce și-șĭ vaeră mereu familia cea numĕrósă și în posițiă critică. Viéța lui însĕ totŭ póte fi amenințată de periculŭ. Mediculŭ e neîntreruptŭ lângă dênsulŭ. Ingrijirea cea bună a gazdei încă nu lipsesce. Părintele Nicolae Comșa din locŭ, audindŭ despre acestŭ casŭ tristŭ, numai decâtŭ a alergatŭ acolo, dându-i mână de ajutorŭ și mângăindu-lŭ în totŭ chipulŭ posibilŭ.

Totŭ în rĕstimpulŭ acesta s'a aflatŭ mortŭ în grópa cea svântată, menită pentru asudare, unŭ tênĕrŭ cam de 20 de anĭ, venitŭ de prin Ungaria și de familiă bună.

Unŭ óspe de băi.

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Cum a venitŭ Pumnulŭ în Bucovina.

(Fine).

Așa povestì Pumnulŭ, cum numai ca prin urechile acului scăpà elŭ din Transilvania peste graniță în Muntenia; cum, abia ajunsŭ la Bucurescĭ, se bolnăvì de coleră; cum, biruitŭ de aceea bólă, cădu în drumŭ, de unde cu mare greu se trase până la margine sub unŭ zaplazŭ.... cum, credêndu-se deja la pragulŭ morții, se rugà de nișce trecĕtorĭ, sĕ-șĭ facă milă de elŭ și sĕ-lŭ trécă dincolo, peste zaplazŭ, ceea ce bunii ómenĭ și făcură; cum zăcù elŭ acolo douĕ dile și douĕ nopțĭ, cum, chinuitŭ de-o sete ardĕtóre, mâncà pere, carĭ zăceau în grămadă pe josŭ, fără ca sĕ le fi culesŭ cineva; cum îșĭ venì apoi în fire (!)...

Povestì mai departe, că în urma unorŭ denunciațiunĭ perfide și false, venite din partea Ungurilorŭ la Bucurescĭ, îlŭ arestară și îlŭ trimiseră sub escortă la Iașĭ, ca de-acolo sĕ-lŭ dea mai departe la Cernăuțĭ și cine mai șcie unde (ca mai pe urmă pe George Barițŭ).

Acolo, la Iașĭ, Dorobanțulŭ, care'lŭ străjuia într'o celulă, aflà chiar din gura lui Pumnulŭ, ce-a greșitŭ, de l'au datŭ la „grosŭ“; că n'a greșitŭ nimica, ci pentru-că a ținutŭ cu Impĕratulŭ și cu poporulŭ sĕu românŭ din Ardealŭ, subjugatŭ și apăsatŭ de Ungurĭ, carĭ se și rĕsculară în potriva Impĕratului și acum au mâniă pe Românĭ, carĭ țină cu Impĕratulŭ și nu cu dênșii, din causa acésta au mijlocitŭ, cu clevetivĭ și cine șcie ce denunciărĭ reutăcióse și false trimese la Bucurescĭ, în cătrău fugise elŭ, de-lŭ crestară Muscalii. Audindŭ tóte aceste, Dorobanțulŭ îlŭ mai întrebà numai: „Da-i și dreptŭ domnule, ce spui?“ și asigurându-lŭ Pumnulŭ cu sfințeniă, că-i dreptŭ, în chipŭ indirectŭ îi făcù prilejŭ sĕ iasă din „grosŭ“ și sĕ se ducă.

Îmĭ istorisì apoi cum elŭ, Pumnulŭ, pe căi lăturașe traversà Moldova până la granița Bucovinei și pe lângă frontiera Mamorniței se înfurisà — cu doi creițarĭ „șaĭn“, ce mi-i și arătà în buzunarŭ — până încóce.

Pe când încă povestea Pumnulŭ aceste, servitoriulŭ și aduse dela A. Hurmuzachi rĕspunsulŭ la cele ce-i comunicasem eu, că Pumnulŭ e la mine, și care rĕspunsŭ suna așa: „D-le P! — Poftesce-lŭ și adă-lŭ pe locŭ încóce, la noi! — Alecu.“

„Domnule Profesorŭ!“, diseiu cătră Pumnulŭ, „eu n'am pututŭ retăcé înaintea domnilorŭ noștri Hurmuzachi, că eștĭ aicĭ la noi. Le-am comunicatŭ venirea d-tale și étă dumnealorŭ te și învită, sĕ vii încă astădĭ la dênșii. Pumnulŭ lăsà furculița și cuțitulŭ din mânĭ și ca de totŭ intrigatŭ și surprinsŭ, după o căutătură cam lungă la mine, din care mi-se părù a cunósce, că'mĭ bănuește comunicarea făcută despre elŭ domnilorŭ Hurmuzachi, dise:

— „Ah, în astă stare? — astădĭ încă?“ — aicĭ se uità la sine, la vestmintele și încălțiile sale deplorabile și finì: „N'aș puté merge acum și așa cum sum!

— „Domnule profesorŭ, îi diseiu atuncĭ, „D-ta vei fi sciindŭ, cine suntŭ pentru noi, Românii bucovinenĭ, și pentru întréga-ne națiune domnii Hurmuzachi. Te rogŭ nu le refusa sincera învitare! Eră câtŭ pentru altele, privescemĕ, te rogŭ, de *Românŭ*!“

După acésta scoseiu din scrinŭ unŭ rêndŭ de albiturĭ, luaiu din cuiu paletonulŭ și de sub patŭ o părechе de cisme și punêndu-le pe scaunŭ înaintea lui Pumnulŭ, diseiu în tonŭ rugătorŭ:

„Etă, poftesce! că esteriorulŭ ți-i astfelŭ, e pré justificaverŭ în urma pățaniilorŭ, ce le-ai avutŭ; poftesce, te rogŭ! Statura-ne, fiindŭ cam egală, pare-mi-se, că tóte acestea ți-s'orŭ potrivi“.

Diseiu și fără a mai aștepta vre-o întêmpinare la cuvintele mele, grăbii pe ușă și mai trimiseiu încă în odae lighianulŭ cu apă etc.

După vr'unŭ cvartŭ de oră revenii eu și întradevĕrŭ îlŭ găsii pe Pumnulŭ deja și după câtŭ se putea, metamorfosatŭ. Zîmbì bietulŭ, uitându-se la sine și la mine, îmĭ luà mâna, mĭ-o strînse fără a dice altceva decâtŭ: „Fiă! ascultŭ!“

Eșirămŭ din seminarŭ, la a căruia portiță și aștepta deja trăsura boerului bĕtrânŭ Hurmuzachi. Pumnulŭ, vĕdênd trăsura, în care îlŭ învitaiu sĕ se urce, dise: „Incă și *acésta!* —

Coborîrămŭ strada principală spre casele boerului Hurmuzachi și Pumnulŭ

Intêmplărĭ diferite.

Focŭ. In 6 Augustŭ au arsŭ 200 jugĕre de pădure de bradŭ din munţii dela Gilău, în apropierea comunei Măgura. „K.-r.“ crede, că foculŭ a fostŭ pusŭ de câţĭva locuitorĭ din Măgura, carĭ ar fi avutŭ de gândŭ sĕ mărescă prin arderea acestei pădurĭ loculŭ de păşunitŭ alŭ comunei. Unulŭ dintre incendiatorĭ se dice că ar fi fostŭ prinsŭ. Munţii din vorbă se află în proprietatea erarului.

Grindină. Din Petridulŭ inferiorŭ, lângă Turda, ni-se comunică, că în diua de 8 Augustŭ o furtună violentă impreunată cu grindină de mărimea ouĕlorŭ de porumbŭ a nimicitŭ tótă recolta de pe câmpŭ. Grâulŭ, orzulŭ etc. au fostŭ cu desĕvêrşire distruse, cucuruzulŭ asemenea nu lasă nicĭ o speranţă, mai alesŭ în urma secetei de 6 sĕptĕmânĭ.

Expoşiţiunea din Parisŭ în 1889.

Din regulamentele privitóre la viitórea exposiţiă universală din Parisŭ estragemŭ următórele:

Exposiţiunea se va deschide în diua de *5 Maiu 1889*, şi se va încheia în diua de 31 Octomvre următorŭ. *Nicĭ unŭ productŭ însĕ nu va fi primitŭ în incinta exposiţiunei după 1 Aprilie 1889.*

Comisiunile streine, constituite în urma cererei guvernului francesŭ, suntŭ poftite sĕ numéscă câtŭ mai curênd unŭ delegatŭ pe lângă dênsulŭ (marele consiliu alŭ exposiţiei universale din 1889). Acestŭ delegatŭ este însărcinatŭ de tóte cestiunile ce interesézā pe conaţionalii sei, mai alesŭ de cele atingĕtóre de împărţirea spaţiului totalŭ între diferitele ţĕrĭ, şi la modulŭ de instalare a fiă-cărei secţii naţionale. Prin urmare, ministrulŭ, comisarulŭ generalŭ nu corespunde directŭ cu expunĕtorii strĕinĭ, şi orĭ-ce productŭ înfăţişatŭ de producĕtorii strĕinĭ nu este primitŭ decâtŭ prin mijlocirea comisarilorŭ respectivĭ.

Se va face, în limba franţuzească, unŭ catalogŭ metodicŭ complectŭ alŭ produselorŭ tuturorŭ naţiunilorŭ, arătândŭ locurile ce ocupă în palate, parcurĭ sĕu grădinĭ, precum şi numirile tuturorŭ expunĕtorilorŭ. Fiă-care naţiune va avea dreptulŭ de a face cu cheltuialu sa, *dér numai în limba sa*, unŭ catalogŭ specialŭ alŭ produselorŭ expuse în secţiunea sa.

Expunĕtorii francesĭ sĕu strĕinĭ n'au nicĭ o chiriă de plătitŭ pentru loculŭ ce ocupă la exposiţiune.

Nicĭ o operă de artă, nicĭ unŭ produsŭ expusŭ în palate, parcurĭ şi grădinĭ, nu póte fi desemnatŭ, copiatŭ şi reprodusŭ, sub orĭ-ce formă, fără o autorisare a expunĕtorului, purtândŭ visa directorului generalŭ alŭ exploatării. Directorulŭ generalŭ alŭ exploatării póte însĕ autorisa reproducerea priveliştelorŭ generale (vues d'ensemble).

Nicĭ o operă de artă, nicĭ unŭ productŭ expusŭ nu póte sĕ fiă retrasŭ, înainte de închiderea exposiţiunei, fără o anume autorisare.

Productele expuse suntŭ scutite de drepturĭ şi de visitele serviciului accise-lorŭ din Parisŭ, ca şi de ale vămei francese.

Potŭ fi primite la exposiţiune operele de artă ale artiştilorŭ francesĭ şi streinĭ, făcute după 1-iu Maiu 1878. Aceste opere se împartŭ în cele şépte genurĭ următóre: 1) Pictură. — 2) Desemnŭ: aquarelă, pastelŭ, miniatură, smalţurĭ, porcelane, cartóne de ferestre picturate (fiind escluse cele care nu represintă de câtŭ subiecte de ornamente. — 3) Sculptură. — 4) Gravură pe medalii şi pe petre scumpe. — 5) Architectură. — 6) Gravură. — 7) Litografiă.

Suntŭ excluse: 1) Copiile, chiarŭ cele carĭ reproducŭ o operă într'unŭ gen diferitŭ de alŭ originalului. — 2) Tablourile sĕu desemnele fără ramă. — 3) Sculpturile în pământŭ ne arsŭ.

Potŭ fi primite la exposiţiă tóte productele industriei şi agriculturei, afară de materiile detunătóre, şi în deobşte de orĭ ce materii judecate ca primejdióse.

Productele vorŭ fi expuse în numele semnatorului cererei de admisiune. Acéstă condiţiune nu se póte călca.

Expunĕtorii suntŭ cu stăruinţă poftiţĭ sĕ arate preţulŭ pieţii alŭ obiectelor expuse, pentru a înlesni lucrarea de apreciare a juriului, cât şi pentru a lămuri pe visitatorĭ.

Obiectele vêndute nu potŭ fi luate înainte de sfêrşitulŭ esposiţiunei, fără o anume autorisare.

Nicĭ o publicitate prin afipte, prospecturĭ, etc., nu se va puté face înaintea exposiţiunei de către expunĕtorĭ, concesionarĭ sĕu orĭ-ce altă persónă, fără o regulă autorisare şi plata de mai nainte făcută a drepturilorŭ ce ar putea fi cerute.

Coletele venindŭ din ţĕrile streine, represintate prin comisarĭ generalĭ sĕu prin comitete naţionale, conţinêndŭ produsele destinate la exposiţiă, cată sĕ aibă, ca semnŭ arătătorŭ şi zugrăvite cu penelulŭ literile *E. U.* încunjurate de un cercŭ. Vorŭ fi adresate în câmpulŭ lui Marte (Champs de-Mars la delegatul naţionalităţei la care aparţine expunĕtorulŭ).

Coletele provenindŭ din ţĕrile represintate, cată sĕ aibă tótă indicaţiunea bine arătată a locului lorŭ de provenienţă, adecă: Colorile şi emblemele lor naţionale.

Orĭ ce cheltuelĭ pentru încărcare, transportŭ, mutare, descărcare, instalare şi reîncărcare rĕmânŭ în sarcina expunĕtorilorŭ.

Productele, atâtŭ cele francese câtŭ şi cele streine, vorŭ fi admise în incinta exposiţiunei dela I-iu Ianuarie 1889 până inclusivŭ la 31 Maiu mătorŭ.

Produsele de orĭ-ce natură (excepţiune animalele, obiectele de artă şi valorile), trăsurile şi materialulŭ mişcătorŭ (roulant) ce ar puté circula pe căile drumului de ferŭ franţusescŭ, şi destinate esposiţiunei universale din 1889 de la Parisŭ, vorŭ fi transportate de Companii cu preţulŭ jumătate de alŭ tarifelorŭ generale şi speciale.

In ce privesce transporturile maritime, pentru România *compania „Freissinet“* va face o reducere de 50 la sută.

D-lŭ *George Moianŭ*, învĕţătorŭ în Braşovŭ, care actualmente se prepară în „Institutulŭ pedagogicŭ alŭ reuniunei germane pentru lucrulŭ de mână în şcólele de băeţĭ“ din Lipsca, ne rógă sĕ publicămŭ următórea:

Incunosciinţare.

Domnilorŭ colegĭ, carĭ binevoiră a-mĭ cere informaţiunĭ despre timpulŭ şi condiţiunile cursului pentru industria poporală din anulŭ curentŭ — ne putêndu-le rĕspunde în particularŭ fiăcăruia, — îmĭ iau voiă a-le face cunoscutŭ, cumcă în anulŭ de faţă, pe lângă tótă bunăvoinţa, nu putemŭ ţiné cursulŭ din cestiune.

Lipsca, 25 Iulie v. 1888.

George Moianŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Bruxela, 11 Augustŭ. Diarulŭ „Nord“, constată că pacea generală se consolidézā.

Parisŭ, 11 Augustŭ. Mĕsurile energice au avutŭ bunŭ succesŭ. Greviştii suntŭ gata a'şĭ reîncepe lucrările. Pacea n'a mai fostŭ turburată. Bursa lucrătorilorŭ se va deschide.

Belgradŭ, 11 Augustŭ. Generalulŭ Horvatovicĭ a fostŭ pensionatŭ pentru unŭ articolŭ de diarŭ în contra guvernului.

Viena, 11 Augustŭ. Dr. Kalman primì erĭ după amédŭ următórea telegramă din Bellova: „Bărbatulŭ meu e liberatŭ; îlŭ aşteptŭ în fiăcare oră. Lina Ländler“.

Neoplanta, 11 Augustŭ. Svetozar Nicolits, comisarulŭ guvernului la lucrările de apĕrare în contra inundării Tisei, s'a împuşcatŭ după ce a făcutŭ marĭ defraudărĭ. Erĭ a sositŭ unŭ revisorŭ ministerialŭ, care cercetà socotelile şi aflà marĭ mancităţĭ, în urma cărora s'a împuşcatŭ Nicolits. Acestŭ incidentŭ causà cea mai mare sensaţiune.

DIVERSE.

O invenţiă importantă. Diarulŭ otomanŭ „Taric“ anunţă, că Resul Mesti-efendi, cunoscutŭ în Constantinopole pentru cercetările sale sciinţifice, a descoperit o forţă motóre, care póte înlocui cu folosŭ aburulŭ. Acéstă forţă, produsă de nişce róte idraulice, ar da corăbielorŭ unŭ mersŭ multŭ mai repede decâtŭ acela resultândŭ din întrebuinţarea aburului. Resulŭ Mesti 'şĭ-a încercatŭ rótele într'unŭ mare basen şi resultatele obţinute suntŭ mulţumitóra. Invenţia acésta e menită sĕ producă o adevĕrată revoluţiă în marina de resboiu şi în cea comercială

Producţiunea aurului şi a argintului. Producţiunea aurului şi a argintului s'a urcatŭ în 1887 la 502.013,400 francĭ. Acéstă cifră este cu totulŭ inferióră producţiunei din anii precedenţĭ. Dela anulŭ 1870 încóce producţiunea aurului sufere o decrescere însemnată. Acuma Statele-Unite suntŭ ţéra care produce cea mai mare cantitate de aurŭ, anume 194 milióne în 1887. Nu de multŭ Australia venia în primulŭ rangŭ, acuma este ea în rangulŭ alŭ doilea, cu 133 milióne, apoi vine Rusia. Producţiunea argintului însĕ cresce mereu în fiă-care anŭ. Cei 2 anĭ din urmă au favorisatŭ fiăcare câte cu 600 de milióne de argintŭ. Minele americane: Statele Unite şi Mexiculŭ, suntŭ în primulŭ locŭ. Numai esploataţiunea mexicană din 1887 a furnisatŭ pentru 78 milióne de francĭ argintŭ.

Carmen Sylva între copii. Din Westerland pe Sylt, se raportézā cu data 18 Iulie despre Maj. Sa Regina României următórele:

„M. Sa a sositŭ la băile de aicĭ Sâmbătă séra. Augusta dómnă a fostŭ primită în modulŭ celŭ mai simpaticŭ de către óspeţii băilorŭ. Mai alesŭ copii şi copiliţele n'au voitŭ sĕ rĕmâe mai prejosŭ. Acestŭ tineretŭ, constituitŭ în companii, după obiceiulŭ ce domnesce aici, spre a ridica valurĭ şi cetăţĭ de nisipŭ pe malŭ, a salutatŭ pe regina într'unŭ modŭ originalŭ. Copiii de ambele sexe s'au înşiratŭ pe malŭ, cu stégurile şi insigniele lorŭ, şi când regina a ajunsŭ între ei, a trebuitŭ sĕ trécă prin acestŭ defileu de băeţĭ şi fete, ale cărorŭ stégurĭ formau unŭ arcŭ de triumfŭ.

Regina, care este o mare amică a copiilorŭ, a fostŭ aşa de plăcutŭ mişcată de acéstă primire, încâtŭ dreptŭ mulţumire a pusŭ sĕ învite pentru adĭ pe copii la malŭ, spre a audì prelegerea unei micĭ naraţiunĭ sub cerulŭ liberŭ.

A fostŭ o scenă încântătóre: regina se aşedase pe o grămadă de nisipŭ, copii luară locŭ împrejurŭ, o copiliţă blondă ţiné umbreluţa, ér regina cetea naraţiunea dintr'unŭ manuscrisŭ. Toţĭ din prejurŭ ascultau cu atenţie spre a audì fiecare cuvêntŭ alŭ reginei, care cetea deslusitŭ şi cu fórte multŭ sentimentŭ. Copilaşii îşĭ ţineau privirile fixate asupra reginei, afară de vocea clară a reginei se audiau numai undele apei spărgêndu-se de malŭ şi ţipetulŭ paserelorŭ aquatice, ce treceau pe d'asupra capului reginei. Terminându-se naraţiunea, copii începură a striga: Trăiéscă iubita Carmen Sylva! apoi companiele de băeţĭ defilară pe dinaintea M. Sale.“

Glumă. Unŭ cavalerŭ cădŭ de pe calŭ şi-şĭ sparse capulŭ de pardoséla. Unŭ altŭ individŭ veni sĕ-i ajute. — „Eştĭ dóră mediculŭ“ — îlŭ întrebă unulŭ din asistenţĭ? — „Oh nu.... rĕspunse elŭ, sunt cârpaciulŭ de óle sparte!“...

Telefonulŭ. Pe linia telefonică Paris-Bruxela nu se mulţumescŭ ómenii ca sĕ vorbéscă numai, ci şi cântă, telefonulŭ transmite sunetele într'unŭ modŭ minunatŭ. Aşa se spune, că la vr'o 350 de kilometri de operă, câţĭ-va bogaţĭ şi privilegiaţĭ s'au adunatŭ pe câmpiile în apropiere de Bruxela şi au audiŭ perfectŭ de bine pe dlŭ Escalais cântândŭ din *Wilhelm Tell.*

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 9 Augustŭ st. n. 1888

Bancnote româncscĭ	Cump.	8.70	Vênd.	8.74
Argintŭ românescŭ .	„	8.68	„	8.70
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.88	„	9.92
Lire turcescĭ . . .	„	11.20	„	11.24
Imperialĭ	„	10.20	„	10.24
Galbinĭ	„	5.88	„	5.91
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	117.—	„	118
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 10 Augustŭ st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.55
Renta de hârtiă 5%	91.15
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	150.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	99.20
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	114.—
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	105.—
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.80
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.80
Bonurĭ rurale transilvane	104.30
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	100.50
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	131.40
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	124.50
Renta de hârtiă austriacă	81.80
Renta de argintŭ austriacă	82.80
Renta de aurŭ austriacă	111.—
Losurĭ din 1860	138.50
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	870.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungur. .	309.—
Acţiunile băncei de creditŭ austr . .	316.30
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.81
Napoleon-d'orĭ	9.77½
Mărcĭ 100 împ. germane	60.22
Londra 10 Livres sterlinge	123.45

Bursa de Bucurescĭ.

Cotă oficială dela 28 Iulie st. v. 1888.

	Cump.	vend.
Renta română 5%	—	—.—
Renta rom. amort. 5%	93.½	94.—
Renta convert. 6%	93.—	90.½
Impr. oraş. Buc. 10 fr.	37.—	42. –
Credit fonc. rural 7%	006.¼	106.¾
„ „ „ 5%	92.¾	93.
„ „ urban 7%	104.½	105 —
„ „ „ 6%	98.½	99.½
„ „ „ 5%	88.—	88.¾

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

în totŭ decursulŭ drumului nu vorbì alta nimica, decâtŭ la o vreme mĕ întrebà, în ce terminĭ se tituléză bĕtrânulŭ boer, cocóna şi fiii lorŭ?

„Vorbesce,“ rĕspunseiu eu, şi tituléză-i cum eştĭ deprinsŭ, domnule, a vorbi şi a titula pe ómenii cinstiţĭ. Toţĭ din casa boerului Hurmuzachi sunt ómenĭ culţĭ şi fórte bunĭ şi amabilĭ.“ Ajungêndŭ apoi la pórta spaţiósei ogrădĭ de dinaintea casei boerului Hurmuzachi, diseiu către Pumnulŭ: „Étă, amŭ ajuns!“ Elŭ, uitându-se spre ferestrile iluminate — era după dece óre séra — dise c'un patosŭ devotŭ şi de stimă: „Aşa déră *aicĭ e Delphi* alŭ fraţilorŭ bucovinenĭ, aicĭ şedŭ *Grachii* poetului nostru Mureşianu!“...

In prima odaiă ne întêmpina escelentulŭ şi în tótă privinţa demnulŭ şi amabilulŭ Alecu Hurmuzachi cu „salutare şi bună venire, d-le Profesorŭ!“ prindêndŭ şi strîngêndŭ cu ambele sale mânĭ mâna lui Pumnulŭ, carele cu glasulŭ sĕu domolŭ rĕspunse: „Bună găsire!“ —

In sala, până la care trecurămŭ încă printr'unŭ cabinetŭ, se aflau vr'o dece, cincĭspredece emigranţĭ Moldovenĭ, între carĭ şi fraţii Golescĭ şi unŭ anume Curţius, inginerŭ din Bucurescĭ. Acolo ne eşì înainte până la pragulŭ uşii bĕtrânul Hurmuzachi în costumulŭ sĕu „boerescŭ — dênsulŭ era „Mare Vornicŭ“ — şi în întréga sa ţinută patriarcală; îlŭ cuprinse pe Pumnulŭ şi-lŭ sĕrutà pe frunte dicêndu-i:

„Poftimŭ, domnule, şi privesce de acum înainte casa mea ca pe a D-tale!“

...Toţĭ se sculară..... Pumnulŭ sta ca zăpăcitŭ, fără a vorbi vre-un cuvêntŭ. Mĕ uitamŭ la elŭ: ochii lui erau inundaţĭ în lacrimĭ. . . . . Mĕ reţrăseiu şi merseiu acasă. —

Pumnulŭ rĕmase de aci înainte în curtea bĕtrânului Hurmuzachi, unde locuì câtva timpŭ şi după denumirea lui ca profesorŭ de limba şi literatura română la liceulŭ din Cernăuţĭ.

Frătăuţĭ, finea lui Iulie 1888.

Porumbescu.
Esarchŭ şi Parochŭ.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei" à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria **I. Gross,** în librăria **Nicolae Ciurcu** şi **Albrecht & Zillich.**

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Domnii, ce se abonézŭ din nou, sĕ binevoiascŭ a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonaţĭ, că mai avemŭ din anii trecuţĭ numerĭ pentru complectarea colecţiunilorŭ „Gazetei," precum şi câteva întregĭ colecţiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administraţiune în casŭ de trebuinţă.

„Administraţiunea Gaz. Trans."

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta:
Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucuresci:
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéţa.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:
Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Braşovŭ:
Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

Rugămŭ pe domnii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe fâşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei".

Tipografia A. MUREŞIANU Braşovŭ.